

"EDINOST"

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece 3.— " 4.50 za pol leta 6.— " 9.— za vsa leta 12.— " 18.—

Naročnino je plačevati naprej na narošbe brez priložne naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifi v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javno zahvalo, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *upravnishstvo* ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpisne reklame sije se prave pošiljamo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

O našem narodnem šolstvu.

Govor poslanca Spinčiča v seji zbornice poslancev dne 5. januarja 1897.

Visoka zbornica! Jaz sem opetovano govoril v tej visoki zbornici o narodnih šolah, med drugim tudi povodom razprave o proračunu v letu 1893. Takrat sem stavil tudi resolucijski predlog. Isti je bil dovoljno podprt, izročeni je bil proračunskemu odseku in le-ta je razpravljal o tem resolucijskem predlogu v aprilu leta 1894., ki je bil tudi, kolikor se dostaje Primorske, vsprejet vsled predloga visokospoštovanega gospoda poročevalca.

Tudi zbornica je vsprejela oni resolucijski predlog. Ne vemo, kaj se je pozneje zgodilo s tem predlogom. Odnosaji v Primorski pa so ostali isti, ako niso postali razmerno še slabši, nego so bili takrat. V tem resolucijskem predlogu je bila pozvana c. k. vlada, v prvo, da dá prilike vsem do obiskovanja šole obvezanim otrokom, da bodo mogli obiskovati šolo, v drugo, da uvede v šole materini jezik kakor poučni jezik, in v tretje, da poskrbi, da bodo poučevali usposobljeni učitelji! Kako potreben je bil ta predlog, dokazal sem tudi v proračunski razpravi v letu 1895. in navedem danes le nekoliko podatkov za to, in sicer najprvo gledé prve točke, namreč, da se tam, kjer še ni šol, zasnuje takih. V Istri je bilo po zadnjem letnem poročilu, iz let 1893/1894., katerega je možno dobiti v biblioteki, 17.673 otrok, ki niso obiskovali nikake šole, ker je niso imeli. (Čujte! Čujte! — Obrnjenja do ministra za nauk in bogočastje.) Več nego 17.000 otrok, ekselencia! To je skoro polovica vseh otrok v deželi, dolžnih obiskovati šolo. —

V katerih okrajih da je pomanjkanje na šolah, je razvidno iz naslednjih števil, katere sem istotako posnel iz letnega poročila za 1893/1894. V okraju koperskem je 4272 otrok, dolžnih obiskovati šolo, ki pa ne obiskujejo šole, ker je nimajo, v okraju Volosko 2181, v okraju poreškem 1566.

V tem okraju je opaziti še posebno, da za 11.000 Hrvatov ni nobene hrvatske šole, in ako

obstoje katere, tedaj so italijanske, torej zavodi za poitalijančevanje. (Čujte!) V okraju puljskem je 914 otrok, dolžnih obiskovati šolo, ki nimajo nikake šole, v okraju pazinskem 5919 in v okraju lošinskem 2677 otrok, dolžnih obiskovati šolo. Ako pomislimo, gospôda moja, da vsako tudi najmanjše italijansko mesto ima svojo narodno šolo, da imajo italijansko šolo v vsaki najmanjši vasi, kjer je le nekoliko Italijanov, potem je razvidno iz tega, da je pomanjkanje narodnih šol le za hrvatske in slovenske otroke, da so onih 17.000 otrok, ki nimajo šole, skoro izključno hrvatski in slovenski otroci! Da je temu tako, da namreč pomanjkuje šole za hrvatske in slovenske otroke, posneti je iz okolnosti, koliko šolskih razredov je za Italijane, koliko za Hrvate in koliko za Slovence. Glasom ljudskega štetja je v pokrajini istrski 118.000 Italijanov — govorim vedno v okroglih številkah — in ti imajo 175 šolskih razredov, Hrvatov je 140.000 in ti imajo 75 šolskih razredov. Torej Italijani, katerih je po številu manj nego Hrvatov, imajo 100 razredov več nego Hrvatje! 44.000 Slovencev v pokrajini imajo 30 šolskih razredov.

Iz povedanega more posneti šolska uprava, kje in za katere otroke bi bilo snovati šol, da bi bilo zadoščeno toliko zakonom kolikor pozivu te zbornice. Ako se tudi kaj stori v zadnji čas, se to povečanje ne zgodi za one, ki imajo najmanj, ampak za one, ki imajo največ. Tako se je od šolskega leta 1892/1893. do šolskega leta 1893/94. zasnovalo 16 razredov, in sicer 12 za Italijane, trije za Hrvate in le jeden za Slovence. Torej oni, ki imajo več, dobivajo še nadalje več nego oni, ki imajo manje.

Šolski upravi bi pa bila še druga dolžnost; morala bi namreč, da ugotovi toliko državnim temeljnijim zakonom, kolikor šolskim zakonom, pedagoško-didaktičkim načelom in tudi nalogu te zbornice, gledati na to, da se v šole uvede materini jezik kakor poučni jezik. Da je v Istri mnogo šol, v katerih materini jezik učencev ni poučni jezik, to je razvidno iz letnih poročil, torej officijelno.

metnikih rokodelcih, pritrjena vizitnica, noseča ime „Risler, risar obrazcev“. Na drugih pa se je nahajala tablica iz pogumanega usnja z napisom: Mmes DELOBELLE

PTICE IN HROŠČI ZA MODNO BLAGO.

Duri pri Delobellovih so bile često odprte, kazajé veliko, štirioglato sobo, v kateri sti dve ženski, mati in hči, poslednja skoro še otrok, obe jednako utrujeni in blede, izdelovali tiste neštevilne reči fantazije, katere imenujejo „articles de Paris“.

Bila je tedaj navada, klobuke in plesne obleke dičiti s tistimi dičnimi južno-amerikanskimi pticami, katerih prekrasne barve so spominjale na pisani lesk dragotin in drugih kamenov. V tej specijaliteti sti delale dami Delobellovi.

Velika kupčija, dobivajoča direktne pošiljatve z Antilov, jima je donasala po pošti lahke, dolge zaboječke, iz katerih se je, če si privzdignil pokrov, dvignil neprijeten duh in oblak arsenikovega prahu. V njih so bili svetli hrošči, že naprej nabodeni na iglo, in male ptice, ki so bile zložene tesno druga poleg druge in katerih perotnice je tenak papir držal skupaj. Vse to se je moralo pripraviti: hrošče je bilo pritrjati na lahko majoče se médne žice, proti kolibrijev razprostreti in poskrbeti z

V letnih poročilih morete čitati, da je ne povsem zadovoljive vspehe na narodnih šolah pripisati okolnosti, da mnogo otrok na nekaterih šolah v Istri niso zmožni naučnega jezika. Naučna uprava bi morala torej preiskovati in izvedeti bi mogla po lastnih organih, kje da materini jezik ni poučni jezik in tam naj bi materini jezik uvela kakor poučni jezik. Jaz bi vam lahko tu navel jako mnogo vzgledov, ker dobro poznam vso deželo, toda nočem vas nadalje nadlegovati se številkami, ker imam omeniti še drugih stvari.

Hrvatje in Slovenci niso zakrivali niti pomanjkanja šol, niti okolnosti, da materini jezik ni poučni jezik. Oni prosijo za šole in prosijo tudi za to, da bi bil materini jezik poučni jezik, toda njih prošnje se ne uslišujejo. Tako so prosili za šolo: v okraju koperskem v Škofiji, v Plavijah, v Dragi, v Truškah; v okraju Volosko v Pehlinu, Pasjaku; v okraju poreškem v Gradini, Vabregi, Ždrenju, Svet Lovreču itd.; v okraju pazinskem v Zabrežanih, Svet Lovreču, Predubcu itd.; tako še ni otvorena šola v Martinščici, v sv. Ivanu na otoku Čresu. Tako so prosili šole v okraju pazinskem, v Sušnjevici, od koder sem danes prejel pismo, iz katerega hočem pozneje nekaj omeniti. (Poslanec dr. Scheicher: Kak poučni jezik je tam?) Prav nikak, gospod tovariš, v vseh teh selih. Jaz vem tudi, da je več prebivalcev različnih okrajev prosilo za uvedenje materinega jezika kakor poučni jezik, tako n. pr. v okraju poreškem prebivalci iz Fontane, Krasice, Materade. Toda, oni so prosili kruha in tepeni so bili s kameni, dali so jim italijanskih šol, da se laglje poitalijančujejo.

(Pride še.)

Socijalizem v Rusiji.

(Dalje)

Temu nasprotno pa se dozdeva, da ruskega delavca vodi akutnejši instinkt za obrambo. Na vseh podjetjih, ako ne zahtevajo komplikovanih strojev in vsled tega velikega naložnega kapitala, ampak le združenja delavskih močij, znajo ruski delavci samostojno organizovati velike zadrage, ne

novim leskom, tu in tam kako poškodovano koralno-rudečo nožico popraviti s svilenom nitko, namesto ugaslih očij uložiti dva svetla bisera in žuželki ali ptici dati prijetno držanje in podobo, kakor da je živa.

Prva dela je opravljala mati po navodilu svoje hčere, kajti Désirée je imela, čeprav še jako mlada, izboren ukus, čudovito domiselnost, in nikdo ni tako znal tem malim ptičjim glavam namesto očij ulagati dva bisera in z nova razpenjati povešene perotnice.

Zaradi neke nezgode, katera pa nikakor ni škodila milini njenega finega, pravilnega obrazka, je bila Désirée od mladih nog hroma, a baš negibčnosti, provzročeni od te napake, in držeči jo doma, zahvaliti se jej je bilo za nekako aristokratsko barvo obraza in jako bele roke. Imejoča lase vedno kar se dá lično urejene, je prebila svoje dni v velikem naslanjaču pred mizo, pokrito z modnimi podobami in pticami raznih bôj. Iz fantastične, nečimerne gizdavosti svojega opravila je zajemala pozabljivost za svojo bol in, dejal bi, namdomestilo za ponesrečeno življenje svoje.

(Pride še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoški pisatelj Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

On je spadal med tiste, ki so celih osem dnij pred 15. avgustom zijala prodajali pri črnih smolarskih ponvah, tisovih drevesih in odrih. In njegova žena kar nič ni tožila o tem. Tedaj vsaj se ni sukal vedni godrnjač kakor druge dni okrog njenega stola s svojimi načrti za velikanske spekulacije, s svojimi že naprej skazenimi kombinacijami, s svojimi vednimi spomini na minolost in s svojo jezo, da ne zasluži nič denarja.

Saj tudi ona, reva, ni ničesar zaslužila, a znala je tako lepo štediti, njen čudoviti razum gospodinjski je znal tako gospodinjsiti z vsem, da se potrebi, bližnji sorodnici tega velikega pomanjkanja, še nikoli ni posrečilo, prodreti v te tri vedno snažne sobe in škodovati skrbno popravljanim oblačilom ali pod prevlakami skritega pohištva.

Nasproti durim Chébeovim, katerih bakreni gomb se je meščansko-varno lesketal in svetil v veži, so bila dvoja manjša vrata.

Na prvih je bila, kakor je že navada pri u-

da bi se pri tem zaupali le jednemu voditelju, kateri bi pridrževal sebi najboljše sadove pridnosti in truda v plačilo za svoje upravno delo. Tako odpravljajo iz sveta najgršo obliko izmozgovanja, ono, ki ne nastaja po nezmožnosti proletarijata za preskrbitev orodja za delo, ampak po nespametnem izročanju svoje lastne, nevedne osebe in svojega lastnega trudapolnega dela podjetniku, ki ne preskrbuje iz svojega niti jednega samega orodja za delo, za katero dobiva največji del dobička. Od tega prihaja, da so na Ruskem veliko redkeje in veliko blažje, nego v drugih deželah, najbedneje in najsiromašneje oblike proletarijata: one oblike, katere nazivljajo na Angleškem „unskilled labour“ — nosilci, podajalci itd. — to je ona rokodelstva, ki ne zahtevajo ni posebne tehniške izobrazbe, ni posebnega orodja in pri katerih izkoriščevanje po posredovalcih, ako se posreči isto, ubozelega delavca odira in izsesuje do krvi. Po zaslugi arteljev, te najbolj plastične oblike zadrug, se posrečuje ruskemu narodu, da se vsaj deloma izogiblje tistemu strašnemu zlu, ki tlači toliko narodov Evrope, posebno Angleško in Italijo. To je vsakako čudovit fenomen, ako pomislimo, da so ustvaritelji teh mnogovrstnih oblik arteljev v največ slučajih analfabeti, ki žive v najmanjše civilizovanih krajih Rusije, kamor še ni došel glas o velikem združenem gibanju zapadne Evrope, in niti ne vedo še o najelementarnejih napravah in pridobitvah moderne življenja, kakoršne se železnice. In vendar so ti ljudje našli čisto sami po sebi najjednostavnejšo obliko, ki predstavlja za nas najvišji čin uglajenega delavca civilizacije.

Morda vidimo v tem dejstvu vzgled onega splošnega zakona, po katerem narod, ako ima dovolj inteligencije, napreduje tem hitreje in izdatneje kadar se bliža civilizaciji, čim bolj oddaljen je bil njega novi položaj od prejšnjega. Dejstvo, da je kateri narod zaostajal dolgo časa, je lahko vzrok, da pozneje napreduje tem hitreje nego drug narod, ki je napredoval od stopinje do stopinje. Oni kraji n. pr., ki pred 50 leti niso uveli plina, prestopajo velike laglje in hitreje od petrolijske razsvetljave k elektriški, nego pa ona mesta, ki so izdala velikanskih svot za obsežne naprave za plin in bi morala izdati novih svot za električno razsvetljavo. Japonska je direktno prešla od fevdalnega h kapitalistiško-industrijalnemu sistemu, in tam se je razvil kapitalizem veliko popolneje nego v Italiji, kjer je fevdalstvo pokopano že pet stoletij.

Isto tako je v ruskem narodu. Isti je komaj stopil iz patrijarhaliskega življenja in kar hkratu se nahaja notri v kompleksu socialnih naprav, ki so ga seznanile z večino onih vprašanj, ki tišče druge evropske narode. To nepripravljeno stanje, o katerem bi morali misliti, da je neugodno, je, ravno narobe, Rusiji v veliko korist; kajti isto donša v gospodarsko-kapitalistiško gibanje nekoliko tiste delavne energije in tiste osebnosti, ki je lastna delavcu patrijarhaliske dobe. Glavni značaj onih jednostavnih in primitivnih družeb sestoji glavno v tem, da imajo skoro vsi člani neki direktni delež na skupnem delu in da so udeleženi na tem po osebnem trudu duha in volje. Drugače je v civilizovanih narodih, kjer se družba polagoma ločuje v razrede in hierarhije, kjer manjšina monopolizuje tako rekoč misli in voljo vseh in je premikajoča volja vsej družbi. To ločevanje delovanja se veča bolj in bolj, dokler se ne spridi gospodovalni razred vsled pretiranega izrabljanja poveljstva, a podrejeni razred postaja vedno udaneji in ga je vedno laglje voditi, tako, da slednjič zgubi vsako lastno inicijativo.

(Zvršetek pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 12. januarja 1897.

Za združenje. Odlični slovenski rodoljub nam piše: „Edinost“ se je dosedaj odlikovala svojim nastopanjem za zjedinenje slovenskih in hrvatskih državnih poslancev v jeden klub. Oprostite, da Vas opozarjam na shed zaupnih mož katoliške narodne stranke, ki bode dne 28. t. m. v Ljubljani. Na tem shodu se ima odlečiti, ali se sklene za osnovanje kluba neizogibno potrebni kompromis ali ne.

Zato je treba, da slovensko, posebno pokrajinsko časopisje se preneha pisati za kompromis.

V prepisne točke se seveda ne morem spuščati, tudi jih ni treba povdarjati. A povdarjati je treba veliko potrebo zjedinenja za sedaj in najprej v državnem zboru, čemur utegne slediti tudi zjedinenje v deželi. Kažite na „celjski slučaj“, kam dovaja razcepljenost in pomanjkanje organizacije, in povdarjate tudi to, da je vse na tem ležeče, da je klub skupaj takoj ob začetku zborovanja, ker sicer, tudi če se pozneje osnuje, ko se poležejo strasti volilnega boja, nima pomena in zgubi večino svojega vpliva.

Vem, da Vam vsega tega ni treba praviti, in da ste sami dovolj pozorni, vendar sem čutil potrebo, Vas opozoriti, da dne 28. januarja katoliško-narodni zaupni možje razsodijo in odločijo, ali imajo biti mirne in složne volitve, ali viharne.

(Za danes priobčujemo le ta rodoljubni opomin, jutri pridodemo pa še katero svojo. Novega seveda ne bomo mogli povedati ničesar, saj smo že povedali, kako mislimo o nujni potrebi združenja, tako nujni, kakor so usodne posledice naši nesrečni nezlogi.)

Državni zbor. Zbornica poslancev je torej posebno hitrostjo rešila proračun ministerstva trgovine. Pridodati bi bilo še, da se je poslanec Koblar potezal za ustanovitev poštinih uradov v grofiji Goriško-Gradiščanski. — Potem je zapričela razprava o proračunu ministerstva železnice. Poslanec Stalitz se je potezal zopet za gradnjo predelske železnice. Dejal je, da prebivalstvo Trsta goji velike nade do ministerstva Badenijskega in grof Badeni da si je pridobil splošne simpatije se svojim obiskom v Trstu. Govornik je povdarjal, da Trst nazaduje, dočim se Reka povzdiguje; izrekel je nado, da vlada predloži zbornici predlogo za gradnjo železnice čez Ture.

Ne treba praviti in povdarjati, da je izvajanja Stalitzeva o simpatijah „vsega“ Trsta do Badenijske vladje umevati — cum grano salis. Saj vemo, da je mnogo src v Trstu, ki se svojimi simpatijami ne gravitujejo na Dunaj. Kar je, to je!

Baldissera se vrača v Italijo? Iz Masave poročajo v Rim, da se je general Baldissera, vrhovni poveljnik v Eritreji, vkrcal po noči na večerajšnji dan, da se vrne v Italijo, ne da bi bil prej koga obvestil o tem.

Položaj na Kretu. „Kölnische Ztg“, poroča iz Kaneje, da so bili pred par dnevi izgredi v bližini mesta in da so izgredniki razdejali jedno vas. Bržkone so bili Turki napadalci.

O ženitvi srbskega kralja Aleksandra piše „Orientalische Correspondenz“: Iz verodostojnega vira javljajo iz Belegagrada, da je res, kar se govori o morebitni poroki kralja Aleksandra z nadvojvodinjo Marijo, najstarejšo hčerjo nadvojvode Friderika, ki običajno biva v Požunu. Dodati pa je, da je to vest smatrati kakor prerano v pozitivni obliki, v kakoršni je bila objavljena.

Različne vesti.

Osebna vest. Policijski ravnatelj tržaški, vladni svetovalec Kr. Bussich, se je vrnil z Dunaja v Trst.

Imenovanje. Gospod Maks Klodič vitez Sabladoski, sin c. kr. šolskega nadzornika v Trstu, bil je imenovan c. in kr. nadomestnim poročnikom pri slavonskem pešpolku št. 78. Baron Sisković, naborni okraj Osek. — Častitamo!

V onem pešpolku sta služila dva Goričana, prej gospod Adolf Monari plem. Neufeld, ki ima sorodnike v Šenpasu, kakor polkovnik, in g. Karol Čibej kakor nadomestni poročnik, sedaj c. kr. notar v Komnu. Ta novica razveseli marsikaterega Goričana. —

Dr. Crnčić. Te dni je umrl v Rimu msgr. Crnčić. Crnčić je bil uzoren duhovnik, učenjak-zgodovinar in bilo ga je samo hrvaško poštenje od nog do glave. Zato je vest o njegovi smrti prevzročila vseobčo žalost v Hrvatski. Pogreba, ki se je vršil dne 9. t. m., se je udeležilo — kakor čitamo v „Obzoru“ — vse, kar je slovenskega v Rimu. Bratje raztreseni po raznih zavodih, raznih službah, sešli so se ob mrtvaškem odru onega, ki je bil vsem oče, prijatelj in — vse. Prisel je kršni Bošnjak, ljubeznivi Slovenec, plahi hrvaški otočanin, Dalmatinec, Hrvat iz Banovine. Spreveda so se udeležili tudi avstrijski poslanik pri sv. Stolici, ravnatelj zavoda „all' Anima“, mnogo

duhovnov, osebnih prijateljev in znancev pokojnikovih. Milo je bilo gledati ta skromni spreved. Brez glasbe, brez venca, brez petja, pomikal se je skromni spreved ob molitvah duhovnikov. Kakor je bil pokojnik skromen v življenju, tako skromno je bil pokopan na „Campo santo dei Tedeschi“. Sleherni udeležnik je vzdahnil nad grobom: Lahka ti zemlja, nautrudljivi delavec in hrvaški umnik.

Sežanski ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda so darovali sledeči gg.: Častiti g. Ivan Schifferer, kapelan v Tomaju, kakor odkupnino novoletnih vočil 2 kroni. Za kupljena stenska zamorca od gdč. Antonije Drufovke, daroval g. Fran Ambrožič 2 kroni (zakasnjeno). Na veselici sežanskih ognjegascsev nabrali gdčeni Ozbičeva in Smrdetova 10 kron 20 stot. Bog živi vrle darovalce in darovalke!

Strast na grobeh. Človek, ki imaš še človeško srce v svojih prsih, in ki opazuje to penenje našega javnega življenja v mestu tržaškem, to ljuto borbo med onimi, ki, da-si siti do grla, bi hoteli imeti še več, in med onimi, ki nimaio ničesar izven pravice, da smejo še dihati ta tržaški vzduh in ki se po nagonu, lastnem slehernemu bitju v božjem stvarstvu, boré za svojo nago ekzistencijo; človek, ki vidiš ta neprestani triumf krivice nad pravico, košate objestnosti nad ono skromnostjo, ki si ne želi drugega nego življenja, dostojnega božjega bitja; človek, ki gledaš, kako brezvestno se tu gazijo v blato vsi oziri, ki jih je dolžan človek do človeka, narod do naroda — človek, ki moraš gledati te odurne prizore, in ako imaš — kakor smo že rekli gori — le kaj človeškega srca v prsih svojih — moraš vsklikniti nehoté: O Bog, o Bog, kaj je vendar zagrešil ta naš siromašni slovenski rod, da ga toli občutno kaznuješ v svoji previdnosti in pravičnosti?!

Kadar-koli nam je beležiti nov naklep zlobe peklenske zoper našo narodnost, kadar-koli nam je beležiti nov udarec, nadahnen od divje strasti in naperjen zoper nas in našo kri, kadar-koli je loputnil v nas nov strupen val narodne srditosti: vsikdar mislimo in računamo, da je delo divjih nagonov in instinktov doseglo svoj vrhunec, svojo kulminacijo: vsikdar računamo, da dalje ni mogoče, da se slednjič vendar bliža konec naši bedi, da zdaj pa zdaj zagoni orjaški „Quos ego!“ onim, ki besné v svoji strasti.

Mi siromaki! Nam se pač dozdeva, da stvari ne morejo dalje v tej smeri, po tej poti, ki vodi daleč daleč proč od človeškega čutstvovanja. In vendar smo se motili vsikdar do sedaj in vendar gredo in se razvijajo stvari dalje po tej usodni poti... Kam? Kakov bode zvršetek vsemu temu? Kdo ve to?

Divja strast je zastupila vse naše javno življenje; kamor se ozreš, kjer se pomudiš, kjer ti je prilika poslušati pojave zistematično in na infernalen način nahujskane javnosti, kjer ko li moreš poslušati izjav o naših narodnostnih odnošajih, nikjer ne vidiš drugega, nego srd in strast — srd in strast zoper naš slovenski živelj.

V noben javni lokal ne moreš, v mnogokateri urad ne smeš, ako nočeš, da ti lice zažari srda in srama, ako nočeš, da čuješ sramoto in poniževanje lastnega rodu!

Ali stvari se razvijajo dalje in dalje — po usodni poti. Strupenim vzduhom — zastrupljenim namenoma in proračunjeno — bi hoteli napolniti tudi hrame božje — — —. Ali dalje, dalje, mera še ni polna, krivica se še ni popela na svojo kulminacijsko točko, strastim so še preozke meje, one hočejo imeti širšega okvirja, širšega delokroga.

Strasti se ne zadovoljujejo več se svojim gospodstvom v vrišču in trušču življenja, niti s tem jim ne bi bilo zadoščeno, ako bi mogle spustiti črna krila nad one hrame, kjer živa bitja molijo svojega Boga. Ne, ne, one hočejo raztegniti svoje kraljestvo tja čez prag — grobišč, kjer mrtvi spe svoje nevzdravno spanje in kamor vodita korake živih le ljubezen in pijeteta do spomina onih, ki so nekda bili! Tja, preko onih tihih zidov, onih tihih kamenov in onih tihih gomil, kjer kraljuje veličastvo smrti in veje duh zopetnega ustajenja in večnosti, peseza dandanes strast!

To je profanacija! Narodna strast na grobeh — to je žalosten pojav! In vendar smo dospeli do te usodne točke. Trpka čutila nam pretresajo dušo, ke po svoji delžnosti konstatujemo to dejstvo.

Strast na grobeh, to je najnovejša postajanka v naših borbah. Bilo je tudi že v prejšnjih časih posamičnih slučajev, tudi Viktorju Dolencu in Dragotinu Martelancu nismo smeli proslaviti spomina, nismo smeli zasaditi cvetke hvaležnosti na njiju groba. Ali! Ako bi že hoteli priznati kako opravičevanje takega postopanja, rekli bi: to sti bili prononcirani osebi, to sta bila „panslavista“, to sta bila poznana agitatorja — — napis na njiju grobu se ni dovolil, ne radi napisa samega, ne radi njiju rojstva, ampak radi čustev, ki jih vzbujajo njiju nekdanje delovanje kakor bivših nositeljev narodnega in političnega programa.

Seveda tudi tega opravičenja ne bi mogli pripoznati veljavnim, ali čin prepovedi zadobil bi nekako blažje obliko.

Toda sedaj vidimo, da ti posamični slučajji so bili le pripraviljavni koraki za splošni zistem. Zabranevanje slov. napisov ni naperjeno samo proti posamičnim osebam, ampak je naperjeno proti vsemu rodu, ki biva na tej zemlji že stoletja kakor prvobitno probivalstvo. Sedaj ne moremo več govoriti le o občutljivosti oziroma na to ali ono „prononcirano“ osebo, ampak po poročilih, ki nam prihajajo, moramo soditi, da je narodna strast zadobila najodurnejšo obliko, preselivši se — na grobove.

Sedaj se načelno odklanjajo na pokopališču tržaškem slovenski napisi in zadnje dni se dogajajo zaporedoma slučajji, da morajo zopet odvajati s pokopališča tja dovedene nove spomenike slovenskim napisom. In ka o žaljivo! „Ščavi“ nimajo prostora na pokopališču! Napis bodi makar amerikaški ali turški, samo slovenski ne sme biti; slovenski ne, dasi je to jezik velikega dela starih prebivalcev te občine, ki imajo neoporečno pravo do one svete zemlje, kjer jim bode leči k večnemu počitku!

In ta jezik je raznimi razsodbami deželne vlade, ministerstev in upravnega sodišča proglašen deželnim jezikom. In ako bi tudi ne bil! Onkraj groba ni političkih bojov in ni razlike med narodnostmi, tam so združeni vsi v večnosti. Tam je mir... kdor ima srea, kdor ima kaj čustva, kdor ima kaj vere, kdor ima kaj pijetete, ta ne bode motil tega svetega miru nad grobovi.

Pri nas moti ta mir — strast. Strast nad grobovi! Ali se smemo nadejati, da je sedaj zadosteno strasti, da je beda naših odnošajev dosegla svoj vrhunec?! Ali je možno še dalje?! Bog sam vedi to!

Poroča se tam tudi, da so vsi kamenoseki zadobili strogo prepoved, da za nobeno ceno ne smejo klesati slovenskih napisov na nagrobne spomenike! Res ne vemo, kako bi označili tako nedopustno oviranje svobode v izvrševanju obrti; toda, to je stvar kamenosekov, ne naša. Nam je le dolžnost, da pozovemo naše ljudi, da naj se nikar ne dajo begati, da naj trdno stojijo na strani svojega neoporečnega prava in naj nam hitro naznajo vsaki slučaj take prepovedi. Nadaljnje preskrbimo že mi.

Saj živimo v pravni in moderni državi! Ne, strast ne sme triumfovati nad zakoni in človeškim čustvovanjem, najmanj pa strast na grobeh!

Knjižico „spomin slovesnega kronanja žalostne M. tere Božje“, katero sem bil jaz, naprošen po preč. g. kan. Battignoni-ju, poslovenil, ter jo založil in izdal Al. Štolfa tiskom tiskarne Tomasich v Trstu, doposlal mi je teh dni prijatelj iz Trsta, Ker se v tej knjižici na str. 6. proti moji volji pohvalno omenja moja malenkost, štejem si v dolžnost odkloniti to brezpotrebno in nezasluzeno pohvalo, ker da se priredi prevod take male knjižice, pač ni bilo treba, da je prelagatelj „vlečen“, kar tudi jaz v resnici nisem. Obžalujem pa, da se prevod te sicer lepe in primerne knjižice ni dal napraviti že pred slovesnostjo, ker bi jo bilo takrat verno ljudstvo tim večjim zanimanjem čitalo, in dalje, da se nahaja v taki knjižici (53 str.) razmerno veliko število tiskovnih pogreškov. V „prestavku“, katerega nisem prelagal jaz, je najti celo slovničnih napak, čemur bi se pač lahko izognilo. S temi opazkami pa nikakor nočem kratiti knjižici njene vrednosti ter jo priporočam vernim Slovencem, da jo radi čitajo. Ivan Slavec.

Slovanska žitnica javlja p. n. svojim članom, da v četrtek odpade plesna vaja vsled plesa, ki bode v soboto.

Odbor „Slovanskega pevskega društva“ v Trstu se je nastopno konstituiral: Predsednik: Polić Fran, podpredsednik: Lomcner Ljroslav, tajnik: Kecmur Ivan, blagajnik: Kocijan Anton, arhivar: Pavlovič Rajko, nadzornik vaj; Caharija Josip.

Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico vabi na shod v Lonjer za nedeljo 17. t. m. v prostore g. Čoka „pri županu“ št. 61. — Ker je družba dobila podporo od ministerstva, je ta shod posebno velike važnosti, da pokažete okoličanski kmetovalci, da ste bili podpore potrebni in tudi vredni. Začetek po blagoslovu ob 4. uri pop. Na svidenje v Lonjerju! ODBOR.

Prva veselica društva „Kolo“. Z ozirom na skrajno neugodno vreme smemo reči, da je udeležba na tej veselici daleč nadkrilila vsa naša pričakovanja. Vsi sedeži so bili razpredani. Mi beležimo posebnim zadovoljstvom to dejstvo, ker nam priča, da nas je umelo občinstvo, da treba vspodbuje takemu mlademu društvu. In to društvo je jako potrebno, kajti skuplja v sebi take življe, ki so se nam zgubljali do sedaj. A ne le potrebno, ampak tudi vredno je to društvo vse podpore — o tem nas je prepričalo se avojim prvem nastopom. Njega zbor šteje nad 50 pevcev in pevk, ki so bili burno pozdravljeni že ob nastopu. Seveda so to po ogromni večini še le začetniki v petju, ki niti ne poznajo not. Tem častneje je za društvo in za njega pevovodjo, gospoda Hrabr. Ražema, da so se pevske točke proizvajale gladko in v popolno zadovoljnost občinstva. Mešani zbori so se peli posebno pohvalno, posebno pa je po gosp. Hr. Ražmu harmonizovana narodna pesem „Prisluženo plačilo“ ugajala tako, da je bilo občinstvo presenečeno z bok takega pohvalnega proizvajanja od strani začetnikov. Gospod pevovodja je v tej pesmi posnemal šolo Slavjanskega. — Le mešani zbor „Rožici“, spremljan po orkestru, se je nekoliko ponesrečil, ker ni bilo pravega soglasja med pevci in orkestrom, to pa menda vsled tega, ker je bila jedna sama skupna vaja. Nasprotno pa je orkester v vseh družih točkah sviral povsem zadovoljivo, sosebno pa veliki potpourri „Hrvatski dom“.

Pevski in glasbeni del programa izvel se je torej povsem častno, a tudi burka „Dva gospoda in jeden sluga“ je dosegla v polni meri svoj namen: občinstvo se je smejalo od srca. V prvi vrsti nam je pohvaliti g. Ražma, gospodičini Arkovo in Drenikovo; potem gg. Martelanca in Pertota. Finale igri se je pel spremljevanjem orkestra in se je moral ponoviti.

Po „besedi“ je bil živahen ples. Čestitajoči društvu na tem prvem lepem vspehu pozivljamo je, da nadaljuje svoje delo z vso vstrajnostjo in da tako doseže res, kar želimo od srca: da bode res vreden člen naše narodne organizacije.

Italijanska agitacija Iz Pomjaua nam pišejo: Kakor znano, razpisal je župan občine pomjanske na podlagi § 18. obč. vol. reda za Istro in posebno iz ozirov na javni mir in red, občinske volitve v Babičeh, četrte ure izven sedeža občine Pomjan. Nasprotna italijanska stranka je uročila pri glavarstvu v Kopru utok, kateremu je isto ugodilo in ukazalo županu, da mora volitve razpisati v občinsko hišo v Pomjanu. Na to seveda kanibalško veselje v italijanskem taboru. In kak sad je imelo to izvanredno veselje? Neverjetno, ali resnično! V noči od 5. do 6. t. m. kričali so v vasi Šmarje razgrajalci, pripadajoči ital. stranki: **evviva Italia!** porco podestà, porchi croati! Najhujše so kričali pred stanovanjem občespoštovanega župnika. — Mi ne jemljemo dosti v ozir zadnja dva klica, ker to je sad lepe „avite colture“, pač pa ne smemo pozabiti klica: „evviva Italia!“ — Torej v slovenski vasi, med priprostim ljudstvom že taki klici! Kaj pa je dalo povod temu izdajskemu kričanju? Mi pravimo in tudi vemo, da ugodna rešitev imenovanega utoka. Kajti, kakor hitro je rešen jeden utok, tedaj smo že menda v blaženi, sestradani Italiji, ali kaj! — In to tudi lahko trdimo. Ravno zadnje dni so raznašali agitatorji italijanske stranke volilne lističe po zapadnem delu županije. Značilno je torej, da so se slišali ravno tedaj izdajalski klici. Seveda, italijanska stranka si je svesta zmage pri volitvah. Ne vemo! Vspeh naj pokaže. — Seveda, vsa ta zadeva pride pred pristojno oblastnijo, ker priče, ki so vse te videle in čule, store svojo dolžnost.

Še nekaj, kar je tudi najbrže v zvezi s tem kričanjem. V isti županiji Šmarje nahaja se mož, ki je baje pred nedavnim časom govoril nekemu drugemu sledeče: „Jaz nikdar ne pojdem z croati, ker tako pridemo pod Italijo, tam ne bode treba več plačevati davkov!“ Kadar zvemo vso stvar natanjko, naznanimo moža s pravim polnim imenom. Za danes rečemo le toliko, da je ta mož v listi italijanske stranke. Torej taki možje naj bi sedeli v prihodnjem občinskem odboru v Pomjanu! Od kod, smemo vprašati, je pa ta mož vzel te besede, če jih je res izrekel; kdo mu je to povedal? In taki ljudje naj še uživajo kake predprave!

„Evviva Italia“ čuli smo dosedaj le po istrskih gnezdih, in še to se je godilo bolj skrivaj, a zadnje čase se čujejo jednaki klici med priprostim ljudstvom!

Sicer pa nismo mi odgovorni za to. Mi le opominjamo na eventuelne posledice, ako se temu ne stori konec. Videli pa bomo, kak mir bode povodom občinskih volitev v Pomjanu, ako se že sedaj počenja tako. Kdor si želi tak mir in red, naj ga bode imel; a zagotavljamo, da pride v javnost sleherni, tudi najmanji protizakoniti dogodek. Naj svet izve, da na Primorskem res (??) ne cvete irredenta!

Za bedne rodbine ponesrečenih Križanov poslali so nam nadalje:

Gosp. Krečič Marija	20 st.
„ Krečič Ana	10 „
„ Žnidarčič Anton	20 „
„ Martelanc Križe	10 „
„ Žnidaršič Ivan	1 Kr. —
„ Mašič Lucija	20 „
„ Skrinjar Terezija	10 „
„ Pipan Frančiška	10 „
„ Pipan Marija	10 „
„ Semec Katarina	10 „
„ Fratnik Uršula	15 „
„ Ferluga Stefan	10 „
„ Bole Frančiška	20 „
„ Rebek Ivan	1 Kr. 10 „
„ Skabar Franc	20 „
„ Rebek Frančiška	20 „
„ Balca Jožefa	1 Kr. —
„ Lapel Katarina	20 „
„ Sferza Katarina	10 „
„ Lapel Terezija	15 „
„ Pstelin Janez Marija	1 Kr. 20 „
„ Poljšak Andrej	20 „
„ Pertot Jernej	20 „
„ Lapel Simon	30 „
„ Čok Jurij	30 „
„ Vodopivec Luka	20 „
„ Breca Janez Marija	1 Kr. —
„ Ferluga Janez Marija	4 Kr. —
„ Vodopivec Jakob	10 „
„ Skabar Matija	10 „
„ Skabar Anton	20 „
„ Gustinčič Anton	10 „
„ Gustinčič Jožef	20 „
„ Regent Andrej	10 „
„ Urbančič Jožef	20 „
„ Vitez Jožef	20 „
Skupaj	14 Kr. 20 st.

K temu prejšnja izkazana svota 645 Kr. 51 st.
Skupaj 659 Kr. 71 st.

Nadaljnje darove sprejema drage volje naše upravništvo (Via Molin piccolo št. 3).

Prepadanje izvažanja vina iz Istre. Iz ravnokar obelodanjenih statističkih podatkov je razvidno, da se je tekom leta 1896 iz poreškega pristanišča izvozilo 58.674 96 hlt. vina (41.129 28 v Trst, 11.638 81 v Pulj in 5 906 87 na Reko). Te številke dajó mnogo misliti, ako pomislimo, da se je tekom l. 1894. izvozilo iz istega pristanišča 77.901 03 hlt, a l. 1895. celó 80 830 58 hlt. To je znamenje silnega propadanja, kajti lani izvozilo se je celih 22.155 62 hlt. manj, nego predlanjskim! Izmed poslednjih let je samo leto 1893., ki je bilo še nekoliko slabše, nego lansko in to je bilo leto 1892., v katerem se je izvozilo 56.102 14 hlt. A baš ti dve leti ostavili sti žalosten spomin zaradi ogromne škode, ki jo je bila napravila peronospera po vinogradih istrskih.

Prodaja vina v Dalmaciji. Iz Splita javljajo: Prve tedne po trgatvi smo se bali za usodo našemu vinu. Kupcev ni bilo, a vino zelo po ceni, po 10 glđ. hektoliter. Dandanes stvar stoji, hva

Bogu, mnogo bolje. Vino se prodaja po 18 gold. hektoliter in more se reči, da ga je razprodana ogromna večina. Toliko se ga je prodalo, da ga kmalo ne bode za razprodajo na drobno.

Nov svetnik. Rimski „Osservatore“ objavlja latinsko besedilo papeževga dekreta, s katerim se proglašajo svetnikom blaženi Peter Fourier. Slovesna ceremonija proglašenja vršla se bode maja meseca pri sv. Petru v Rimu. To bode od 20. septembra 1870. naprej prva taka ceremonija.

Peter Fourier se je rodil leta 1565 v Mircourtu na Francoskem in umrl je leta 1640 v Grayju. Odlikoval se je izrednim usmiljenjem in z bok strogosti proti samemu sebi. Zasnoval je nune reda Nôtre Dame in nov duhovski red sv. Odrešenika.

Slučaj kuge na Lloydovem parniku „Imperator“? Včeraj je došla Lloydovemu ravnateljstvu brzozavka iz Sueca, javljajoča, da so egipčanske oblasti stavile paraik „Imperator“ za teden dni na opazovanje. Kajti na parniku je obolela neka gospa, imenom Clark, za bolezen, ki kaže vse znake kuge. Možstvo in pa ostali popotniki „Imperatorjevi“ pa so zdravi.

Ustavljene izseljenci. Zagrebški policijski organi so te dni na tamošnjem državnem kolodvoru zaustavili zopet 26 redbin, sestojedih iz 83 oseb, namenjenih v Brazilijo. Siromaki niso imeli predpisanih potnih listov. Mnogo teh nesrečnikov je bilo poslalo agentom v Genovo izdatne svote denarja za voznino do Amerike, dasi se jim je o snubljenju za izseljenje obetala brezplačna vožnja do onega kraja, kjer jim bode bivati. — Kedaj se spametujejo taki nesrečniki?!

Kuga v Bombayju. Fanatizem mohamedancev provzročila oblastim v Bombayju strašnih nepravil in zaprek, kar je tudi eden glavnih vzrokov, da se ta pošast širi vse dalje. Mohamedanci ne puščajo uradnikov v hiše, niti ne pusté bolnikov prenašati v bolnišnice. Jeden njih duhovnikov propoveduje, da je nasprotno zapovedim prorokovim prenašati bolnike iz stanovanja. (!) Neki drugi ugledni Mohamedanec pa oporeka tej trditvi. Tako se je poleg, ali pravo za pravo: zaradi kuge, razvila še živahna teologiška prepirka.

Sodnijsko. Že večkrat kaznovana in iz Trsta izgnana 26letna Josipina Bizjak iz Branice je dobila predvčerajšnjem zaradi hudodelstva tatvine dve leti težke ječe. Ukradla je bila raznim iznajmljevalkam postelj zlatnine, denarja in tudi po koji drugi vrednostni predmet.

51letni težak Alojzij Donaggio iz Červinjana je dobil zaradi tatvine dva meseca zapora. Ukradel je bil na Lloydovem parniku „Habsburg“ nekoliko omotov suhega črevja.

Paglavec morilec. „Amerikanski Slovenec“ poroča iz Grevestana, država Teksas: Jednajstletni deček James Louis Scheppard je stal danes (22-XII) pred kriminalnim sodnikom, zatožen umora. Ta paglavec je v stanovanju svojih starišev ustrelil služkinjo, ker mu je bila, nagajaje mu v šali, pobelila obraz z moko. Fantalin je šel v očetovo sobo po puško, natihoma odprl okno kuhinje in zavratno ustrelil služkinjo. Dečaku je vidno ugačalo, da je sedel v sodnijski dvorani na obtožni klopi; ponosen je bil na to! Niti se mu ni sanjalo o strahoti svojega hudodelstva. Obsodba je glasila na 1000 dolarjev globe, ki so jih plačali stariši fantalinovi in na to je mladi morilec zvižgaje šel iz sodnijske dvorane.

Kopelj v mleku. Gizdavost ženskih izumila je že marsikoje sredstvo za ohranjenje ali povečanje svoje telesne lepote, a to, kar so se izmislile Eve v New-Yorku in v čemer jih posnemajo seveda nič manj gizdave Parižanke, to pa je naravnost — pregrešno. Izumile so si namreč kopelji v mleku. O tem poročajo iz Pariza: Elegantni ženski svet je nekaj časa sem strašno razburjen. Iz časopisov se je doznalo namreč, da se je v New-Yorku zasnovala kopelj — na mleko. Da bi pa New-York v eleganci in luksusu prekosil Pariz? To pa vendar ne gre. Zatorej občutijo vse lepe Parižanke h krati nujno potrebo kopati se v mleku. Zato se je pričakovalo, da skoro nastane taka kopelj tudi v Parizu. Kopališče na mleko v New-Yorku je urejeno sijajnim luksuom; kopnice so iz porfirja, a posamična kopelj stane 25 frankov. To je prava malekost za ljudi, ki so navajeni metati denar kozji okno!

Koledar. Danes (14.): Hilarij, škof; Feliks iz Nole. — Jutri (15.): Maver, opat; Izidor, duhovnik. — Prvi krajec. — Sonce izide ob 7. uri 44 min., zatoní ob 4. uri 35 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 9 stop., ob 2 pop. 12.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 13. Zbornica poslancev je nadaljevala razpravo o proračunu ministerstva za železnice. Govorila sta poslanca Lupul in Kaftan. Seja se nadaljuje.

Pariz 12. Zbornica je izvolila Brissona svojim predsednikom. Navzočih je bilo 347 poslancev.

Peterburg 12. Splošno se pričakuje, da se skoro izvrši imenovanje Muravjev za ministrom za zunanje stvari.

Peterburg 12. Ruski proračun za l. 1897 izkazuje 1,318,366,495 r. rednih dohodkov (za 78,894,800 r. več nego v preteklem letu) ter 1,284,858,862 r. rednih stroškov (za 53,770,448 r. več nego l. 1896). Previšek dohodkov znaša torej 33,507,633 r. Izrednih dohodkov je proračunjeno 3,808,627 r., izrednih stroškov pa 129,112,196 r., ki so namenjeni samo za železniška dela. Primanjkljaj se pokrije deloma z gorenjim previškom, ostali znesek 91,795,936 r. pa iz zaklada državne blagajne.

Preizkusili in priporočili so slovití vsučilišni pr. fesorji in zdravniki tinkturo za želedec lekarja Piccoli-ja v Ljubljani (Dunajska cesta), katera je ugodno učinkujoča, želede krepčujoča, slast in prebavljanje povpešujoča in telo odpirajoča sredstvo. Stekleničica velja 10 novč.

Trgovinske brzozavke in vati.
 Pšenica: Pšenica za jesan — — — — — za spomlad 1896 8.32 do 8.33 Oves za spomlad 5.98—5.99. Rž za spomlad 6.80—6.81. Koruza za maj-juni 1897. 3.87-3.88. Pšenica, nova od 70 kil. 8.55 8.60 od 75 kil. 8.65—8.70, od 80 kil. 8.70—8.75 od 81 kil. 8.85 8.90, od 82 kil. for. — — — — — od 80 kil. 6.10—8.10. Pšenica: Dobre ponudbe, kupci rezervirani, cene mirno. Prodaja 15.00 mt. st. Vreme: milo. Praga. Nerauturani sladkor for. 12.20, maj 12.50 mirno. Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst v escino vred odpošiljatev praga l. 31.75 32.25. Cene: 34—34.25 Cetrorni 25.—. V glavah sodih 36.75 mlačno. Havra. Kava Santos good average za januar 64.50 za maj 65.25.

Havburg. Santos good average za mare — — — za ma 1897. f. 52.75, za september 53.95 za december 54.50.

Dunajska borza 12. januarja 1897.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.15	102.75
„ „ v srebru	101.75	102.15
Avstrijska renta v zlatu	122.95	123.—
„ „ v kronah	100.95	100.90
Kreditne akcije	874.75	875.50
London 10 Lat.	119.90	119.90
Napoleoni	9.52 1/2	9.52
20 mark	11.75	11.74
100. — — — — —	45.34	45.35

Narodnjakinje!

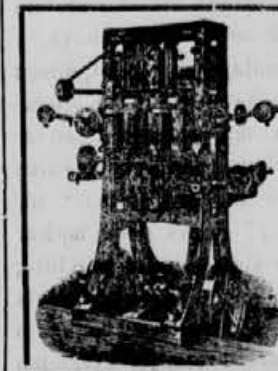
Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksja v ulici S. Zaccaria števil. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebenc.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteti:
žage in stroji za
obdelovanje lesa.

Zaloga vina

Antona Polley-ja v Sežani. Pristna bela in črna vina po 23 do 28 gld. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

S početkom novega leta je pričel izhajati v Trstu, v zalogi „Edinosti“, prvi slovenski ženski list

„Slovenka“

Ta novi list prinaša našemu ženstvu razven koristnih, poučljivih in zabavnih spisov tudi spise o gospodinjstvu, o hiši, modi itd.; sploh bavi se z vsemi v ženske stroke spadajočimi predmeti. Ker jeta list važnega pomena za nas Slovence, priporočamo istega vsem, posebno pa našemu ženstvu, vabeči na obilo naročbo. List stane za naročnike „Edinosti“ le 2 gld. — za druge naročnike pa 3 gld. — na leto. Rokopise je pošiljati uredništvu „Slovenke“, naročnina pa

Upravištvu „Edinosti“.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitek

75.000 kron v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

Žrebanje
na novo 20. februarja